

רביעי ח ויאמר כל אמירה היא לשון עליה, וכאן **ידוד** שהוא אבא מעלה **אל משה** את נצח דאבא ואמא **ואל אהרן** ואת הוד דאבא ואמא **לאמר** אל חג"ת דאבא ואמא: **ט כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרתי אל אהרן קח את מטף המטה הוא במלכות, ואהרן הוא שושבין המלכות והשלך לפני פרעה יהי לתנין נחש: י ויבא** כתוב בלשון יחיד, ללמד אותנו ש: **משה ואהרן** התאחדו בעיצה אחת ובאו **אל פרעה ויעשו** כאן במעשה כתוב לשון רבים, כי משה ציווה ואהרן השליך **כן כאשר צוה ידוד וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו** בפומבי, שלא יאמרו שהיתה אחיזת עיניים **ויהי לתנין נחש: יא ויקרא גם פרעה המילה גם באה לרבות אשתו של פרעה שהיתה שקולה כנגד כל החכמים והמכשפים לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלהטיהם כן: יב וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטתם** נס בתוך נס: **יג ויחזק** על ידי גבורות ודינים מקו שמאל **לב פרעה** אותיות פ"ה ר"ע **ולא שמע אלהם כאשר דבר ידוד: פ} יד ויאמר ידוד אל משה כבד לב פרעה** ליבו של פרעה הפך לכבד, דהיינו שסמא"ל שהוא שרו של עשו הרשע, התלבש בליבו של פרעה, ולכן פרעה **מאן לשלח העם** סמא"ל החזיק בליבו של פרעה דינים קשים, וחשב להכניס את הקדושה, ואדרבא – עשה רצון הקדושה! כדי שפרעה יקבל את כל המכות שעתידות לבוא עליו, וזה סוד: **כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: טו לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה** פרעה היה רגיל בעבודה זרה, והיה רגיל לצאת בכל בוקר להשתחוות אל היאור, ולכן הקבה אומר אל משה, שדווקא בזמן שפרעה שמתחוה, משה יעמוד בקומה זקופה! ויכה את היאור, ולכן: **ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך** כי פרעה ביזה את המטה, ועכשיו משה מבזה את האלקים של מצרים שהוא היאור – מידה כנגד מידה: **טז ואמרתי אליו ידוד אלהי העברים** יהיה קשה באוזני פרעה לשמוע את השם המיוחד, וזה כדי להרבות צער על ביזוי אלוקותו **שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה** כלומר, עד שפרעה יתעורר להתריס כנגד משה בגבורותיו, שהם ה' גבורות! שכל אחת כלולה מחמש, וביחד הם 25 כמניין כ"ה, והכל על ידי המלכות הנקראת זאת: **יז כה אמר ידוד ב זאת שם המלכות המוציאה את הגבורות אל הפועל תדע כי אני ידוד** דהיינו שהקב"ה אינו מודיע לפרעה את כוחו העליון, אלא במלכות שהיא סוד הדרגות שלו. וכל שכן שמכת דם יצאה ממלכות שבמלכות, והלכה למלכות הרשעה מכך רגל ועד ראש. הרי המלכות הנקראת זאת היא סוד הנחש של הקדושה, בסוד: **יהי דן נחש**, כי שבט דן היה מאסף לכל המחנות, והוא בסוף הדרגות... וזה הטעם שמשה נצטווה לקחת בידו את המטה שנהפך לנחש, כי מט"ה גימטריה ד"ן, כי אותיות ד"ן של אדנ"י נוטלים כח הגבורות העליונות של הבינה מבי המילואים העליונים שלה: **דיודין ודאלפים**, שעם ד"ן עולים כמניין נח"ש, וזה הסוד שהמטה הפך לנחש! לפיכך הקב"ה אמר למשה שיגיד לפרעה: **הנה אנכי היינו משה**, שהוא בשר ודם ש: **מכה** את היאור שהוא האלוה של פרעה, וזה שהוא נלקח על ידי בשר ודם, זה מורה על גריעותו ופחיתותו **במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם** לרמוז לפרעה שהחסד שנמשך בריבוי עד עתה לארץ מצרים, יהפוך לדין: **יח והדגה מלכות של הטומאה שהוכתה על ידי המלכות של הקדושה אשר ביאר תמות ובאש היאר** להודיע למצרים שהצינור העליון שהיה מביא להם כל הטובות – התקלקל! **ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ס} יט ויאמר ידוד אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם** דהיינו כל הצינורות שהמצרים היו מקוים להמשיך חסד מהם **ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים בכל הנוקבא של הטומאה**, מכך רגל ועד ראש **ובעצים ובאבנים:** המצרים בזמן הצלחתם היו מושכים מן הפנים של אה"ה, כי משם ההמשכה של כל האומות בהיותן הראש של קו שמאל שכל יניקת החיצונים מצידו, אך לא משם הו"ה חס ושולם! שהוא רק לישראל.

בזמן קלקולם של המצרים נמשך להם רק מאחוריים של אה"ה שבגימטריה ד"ם, והוא דין גמור!

כ ויעשו כן משה ואהרן ראשי תיבות וכמ"ז גימטריה ע"ב גימטריה חס"ד – לרמוז על בניין הנוקבא של הקדושה שהיה הולך ונשלם על ידי החסד, בדיוק באותו הזמן שבניין הנוקבא של הטומאה היה הולך ומתלקל **כאשר צוה ידוד ויורם** לשון הרמה אל המלכות הקדושה שהיא סוד **במטה** שהרי מט"ה גימטריה ד"ן של אדנ"י **ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ונהפכו כל המים אשר ביאר לדם** כי המלכות של הקדושה הורמה על שפחה בישא, להכות ולהכניע ולהוריד אותה ממדרגתה וממקום אחיזתה: **כא והדגה מלכות של הטומאה אשר ביאר מתה ויבאש היאר** שכל מי החסדים שלו התקלקלו ונהפכו לדינים גמורים **ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר והיה הדם בכל ארץ מצרים: כב ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר ידוד: כג ויפן פרעה** כי מתחילה התרכך וחשב בליבו שאולי זה היה מכח האלקות העליון, אבל כשראה שגם החרטומים הפכו מים לדם, אז: **ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת** אל השכינה דהיינו אל המלכות של הקדושה הנקראת זאת: **כד ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשותות כי לא יכלו לשות ממימי היאר: כה וימלא שבעת ימים אחרי הכות ידוד את היאר: פ}**

כו ויאמר ידוד אל משה בא אל פרעה ואמרתי אליו כה אמר ידוד שלח את עמי ויעבדני: כז ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף אותיות גפן שהוא סוד היסוד של מלכות הקדושה, המוציא את הפרי של הענבים שהם הגבורות הממותקות לישראל, מה שאין כן לאומות העולם שהגפ"ן נהפך אליהם לנג"ף, בסוד הגבורות הקשות שמלכות של הקדושה מביאה עליהם בעת פקודתן **את כל גבולך** חוץ מגבול ישראל ומגבול שאר העמים אשר סביבות מצרים **בצפרדעים:**

מכת צפרדעים יצאה מיסוד שבמלכות אל מוחין דמלכות הרשעה!
מקום הדעת של מלכות הרשעה נקרא צפרדע...

איך הצפרדעים המקרקרים רומזים אל המוחין של הנוקבא דטומאה שהתקלקלו? לפי שהנשים דעתן קלה והן פטפטניות לפי הטבע שלהן, ובהיות שהן עם שכל בריא – יש ממשות בדבריהן! אבל אם יתקלקל הוא דומה לקרקור הצפרדעים... כי כל הדיבור של אדם הוא לפי שכלו!

הצפרדע רומזת על דעתה של הנוקבא דטומאה שהתקלקל ועף ממנה כמו ציפור נודדת... לכן הצפרדע בעצמה רומזת בשמה... צפר דעה! כלומר, שדעתה הסתלק... ונשארה ריקנית ופטפטנית...

כח וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדַיִם מאותו המקום שהיו באים אל המצרים כל הטוב, והוא האלוק שלהם, ומשם באו על המצרים ב' מכות גדולות הראשונות – להודיע שהאלוק שלהם הוא שלקה בתחילה! ובמקום הדגים החשובים שהיו גדלים בו ומתו במכת הדם הראשונה, צצו הצפרדעים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֶדְרְךָ מִשְׁכְּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעֵמֶם וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ: **כט** וּבִכָּה וּבְעֵמֶם וּבְכָל עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצִּפְרָדַיִם:

כמו שהבניין של הנוקבא של הקדושה הוא על ידי החסד בסוד הכהן שהוא שושבין המלכות בסוד אָבָא יְסֹד בְּרֵתָא, שכתוב: יְהוָה בְּחֻמָּה יְסֹד אֶרֶץ, כך קלקול בניינה של הנוקבא של הטומאה הוא על ידי החסד! ולכן גם המכה של צפרדעים ידו של אהרן...

ח א וַיֹּאמֶר יְדֹד אֵל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אֶהְרֹן נָטָה אֶת יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיָּאֵרִים וְעַל הָאֲגָמִים וְהָעַל אֶת הַצִּפְרָדַיִם עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם: ב וַיֵּט אֶהְרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וְהָעַל הַצִּפְרָדַיִם כְּתוּב בְּלִשׁוֹן יחיד, לרמז על כללות המכה שיצאה מנרתיקה ואחר כך נתחלקה לכמה פרטים... כי החיצונים רצו לאבד את הצפרדע על ידי הדינים הקשים שלהם, ואדרבא... על ידי הדינים הצפרדע היתה הולכת ומתרבה, כי גם הצפרדע מצד הדין, שאז מצא מין את מינו ונעור

וַתֵּכֶס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם להורות על כללות המכה בשורשה העליון: **ג וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטָמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצִּפְרָדַיִם עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם** כדי להקשות לב פרעה כמו שהיה במכת דם הקודמת, אבל הפעם לא הצליח להם, כי פרעה לא רצה עוד צפרדים – אלא להעלים אותם... ולכן: **ד וַיִּקְרָא פְּרַעְה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הָעֲתִירוּ רִיבֹי תְּפִילָה אֵל יְדֹד**

וַיֹּסֶר הַצִּפְרָדַיִם מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי פרעה מלך מצרים מרחם ודואג לעם שלו, אבל דואג ומרחם קודם על עצמו... אין רחמים בקליפה! **וְאִשְׁלַחָה אֶת הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעְה הַתַּפְּאָר עָלִי לְמַתִּי** כי כדי להעביר כח הדין הקשה במכת הצפרדעים, היה צריך לעורר את מידת הרחמים שהוא סוד תפארת בכל עשר דרגותיו שהם עשר שמות מ"ה שבג'מטרייה מת"י... ומשה אומר התפאר עלי כי בתפילה זו הרוויח שהמשיך את אלו עשר דרגות התפארת על עצמו! ולא על פרעה חס ושלום, אלא

שהתפשטה הארה מהם לפי שעה כדי לבטל את המכה **אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָמְךָ לְהַכְרִית הַצִּפְרָדַיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה** לתכלית בזיון האלוק של המצרים: **ו וַיֹּאמֶר** פרעה **לְמַחֵר וַיֹּאמֶר** משה **כְּדַבְּרְךָ לַמַּעַן תֵּדַע כִּי אֵין כִּידּוּד אֱלֹהֵינוּ** שהוא שולט על כל השרים העליונים ועל כל אלקי העמים: